

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 25 września 2014 r. – Seusen Sume przeciwko Landkreis Stade

(Sprawa C-445/14)

(2014/C 439/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Seusen Sume

Druga strona postępowania: Landkreis Stade

Uczestnik: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wymóg posiadania miejsca zamieszkania na ograniczonym terytorialnie obszarze (gmina, powiat, region) państwa członkowskiego, stanowi ograniczenie swobody przemieszczania się w rozumieniu art. 33 dyrektywy 2011/95/UE ⁽¹⁾, gdy cudzoziemiec w pozostałym zakresie może swobodnie się poruszać i przebywać na terytorium państwa członkowskiego?
- 2) Czy wymóg w zakresie miejsca zamieszkania w stosunku do osób korzystających z ochrony uzupełniającej jest zgodny z art. 33 lub art. 29 dyrektywy 2011/95/UE, jeżeli podstawą jego jest wola osiągnięcia odpowiedniego podziału publicznych obciążeń socjalnych pomiędzy podmiotami zobowiązanymi do ich ponoszenia w ramach państwa?
- 3) Czy wymóg w zakresie miejsca zamieszkania w stosunku do osób korzystających z ochrony uzupełniającej jest zgodny z art. 33 lub art. 29 dyrektywy 2011/95/UE, jeżeli podstawą jego są względy polityki migracyjnej lub integracyjnej, tj. konieczność zapobieżenia powstawaniu społecznych punktów zapalnych z uwagi na częste osiedlanie się cudzoziemców w określonych gminach lub powiatach? Czy wystarczające są tu abstrakcyjne względy polityki migracyjnej i integracyjnej, czy też muszą zostać podane konkretne powody?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony; Dz.U. L 337, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Hiszpania) w dniu 2 października 2014 r. – Manuel Orrego Arias przeciwko Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Sprawa C-456/14)

(2014/C 439/31)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Manuel Orrego Arias.

Strona pozwana: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real.

Pytania prejudycjalne

Wykładnia art. 3 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy dyrektywy 2001/40/WE⁽¹⁾, dotycząca w szczególności tego, czy wyrażenie przestępstwo zagrożone karą pozbawienia wolności na co najmniej jeden rok, jakie zawiera ten przepis, odnosi się do kary przewidzianej w sposób abstrakcyjny za przestępstwo, o jakie chodzi, czy też przeciwnie, do konkretnej kary pozbawienia wolności nałożonej na skazanego, a w związku z tym, czy decyzja państwa członkowskiego o wydaleniu obywatela państwa trzeciego skazanego na karę pozbawienia wolności w wymiarze ośmiu miesięcy byłaby uznana przez inne państwa członkowskie.

(¹) Dyrektywa Rady nr 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz.U. L 149, s. 34).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Cagliari (Włochy) w dniu 2 października 2014 r. – postępowanie karne przeciwko Claudia Concu, Isabella Melis

(Sprawa C-457/14)

(2014/C 439/32)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Cagliari

Strony w postępowaniu głównym

Claudia Concu, Isabella Melis

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one, aby na przetarg wystawiane były koncesje, których czas obowiązywania jest krótszy, niż czas obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości, jeżeli przetarg zostaje ogłoszony w celu zaradzenia skutkom wynikającym z niezgodnego z prawem wykluczenia pewnej liczby podmiotów gospodarczych z przetargów?
- 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej we wspomnianym wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby wymóg uporządkowania systemu udzielania koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu ich wygaśnięcia stanowił przyczynę należycie uzasadniającą skrócony czas obowiązywania koncesji wystawionych na przetarg w porównaniu do czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Warna (Bułgaria) w dniu 8 października 2014 r. – Asparuchowo Lejk Investmynt Kympani OOD przeciwko Direktor na direkcija „Obzhalwane i danyczno-osiguritelna praktika” Warna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Sprawa C-463/14)

(2014/C 439/33)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd – Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asparuchowo Lejk Investmynt Kympani OOD

Strona przeciwna: Direktor na direkcija „Obzhalwane i danyczno-osiguritelna praktika” Warna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite